

LBRRIS

We know
books

Beatris Serediuc - manual de realcătuire a sinelui
Seria Poezie | Colecția Prezent

© 2022 Casa de pariuri literare
www.cdpl.ro | editura@cdpl.ro

editor: un cristian
redactor: Maria Petricu
producție: Tudor Bogdan Alexandru
DTP | concepție copertă: Paul Burcia

Typefaces Warnock Pro, Designer Robert Slimbach, Adobe Systems Incorporated
Tipărit la Metropolis, Oradea

0 9 8 7 6 5 4 3 2 1

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SEREDIUC, BEATRIS

Manual de realcătuire a sinelui / Beatris Serediuc. - București: Casa de
pariuri literare, 2022

ISBN 978-606-990-437-4

821.135.1

manual de realcătuire a sinelui

Beatris Serediuc

casa de pariuri literare

pe sine.
și pe alții
poate
cândva
odată
acum

se articulează
se crede

sunt chiar aici

este exact cum ar trebui să fie

Cuprins

5	de ce nu mă iubești?
6	umplerea gurii cu lână
7	târziu tomnatic
8	geometria zilelor
10	târziu trădător
11	târziu portocaliu
12	jazz noir vin roșu
13	târziu isteric
14	vara '90
16	târziu 30
18	târziu trădător tenace
19	ochii verzi ai lui mami
21	târziu înghețat
22	naschmarkt
24	sfășierea înăuntrului
26	ce e? contează parantezele?
28	cum arată înăuntrul sfășiat
30	nu am lămurit ce este înăuntrul
31	dar ce este un software?
32	ce poți face
34	schita redesignului de sine cu câteva adăugiri
36	mother goddess bitch
37	târziu de iarnă
38	ceva stricat
39	genesis
42	nu sunt aici
44	vagon sau fântână
45	resurrection fals
46	mi-am pierdut brățara cu piatra semiprețioasă verde-pădure
47	nicest thing
48	oglinzi
49	am crezut că ai fost de-adevăratelea
50	izocarapacea

- 40 este realcătuirea adunare de fărâme?
42 video calls
43 o mască. alb. catedrală
45 portos cățelul
47 plouă înecat
48 video calls. interviuri. mal
49 plouă mărunț
60 plouă amestecat
61 pandemic blues
62 cântec pentru resetarea singurătății
65 cântec pentru gestionarea corectă
a căutării de sine
68 iulie
70 verde stricat
71 instrucțiuni de traversare a pasajului
pe timp de toamnă
73 zeitgeber
74 târziu încetinitor
76 cu toții venim de undeva
77 noiembrie năclăit
79 ridică-te
81 timp trădător tort
83 café ritter
84 tehni-pandemice
85 timp constructor fort
86 ultima sau cum se zguduie sinele sfâșiat
și simțăminte postzguduire care atestă
că realcătuirea a fost reușită

de ce nu mă iubești?

atunci când tâmpilele se adună laolaltă și mă cuprind pe de-a-ntregul
între ele
vreau să intru la apă să mă fac mică
cât un purice cât o mărgea cât o amprentă
să fiu doar atât
fără frica nebună de propriul meu corp care mă poate trăda
a mai făcut-o el demult
nu a mai ascultat de mine și n-a mai ținut cont
de împrejurări de martori de toalete jengoase
de rochițe înflorate de vară de tinerețe de mood
corpul s-a supărat rău s-a făcut auzit și a zis
fuck you și nevoile tale mărgea purice amprentă
dacă vreau improșc toți pereții cu căcat
interioarele autobuzului 18B cu vomă
îți umplu nasul de sânge și urechile cu puroi
cu toți călătorii de față unde-i cel mai aglomerat
să vezi cum e să te lase corpul baltă în autobuz
în ședință în timpul cinei la lumina lumânărilor
pe scenă în văzul tuturor
cine crezi că are să-nțeleagă că ești bolnavă nimeni
o să fii doar de râsul pământului
atunci ne-am separat unul de altul eu și corpul meu
și s-a produs sfâșierea înăuntrului
încă învățăm cum să fim iar împreună
încă încercăm să ne impunem un orar o disciplină un compromis
probabil că el corpul
numai așa neobrazat știe și el să mă întrebe
cu toată voma crampa junghiul și rahatul de care e în stare –
de ce nu mă iubești?

umplerea gurii cu lână

anxietatea este umplerea gurii cu lână
înmuiera imaginii din oglindă și-apoi pierderea conturului
portretul tău devine peștele cu trupul separat de cap
întins pe farfuria albă usturat de lămâi
și-apoi mațele bolborosind în oala dinăuntru
să porți cu tine un ceaun de fontă în burtă
un ceaun greu cu gulaș care fierbe
să porți în cap tâmple care te strâng
să mergi cu pași care ezită
împrejurul se colorează mai tare
culorile se amestecă
ochii ard în orbite
mâinile nu se mai pot concentra la apucat
și ciorapul tricatat al bunicii se deșiră încet
lasă firul alandala în urma pașilor șovăielnici
toată lâna din ghem se târăște ca un vierme lung
se îngheșuie singură-n gură

urgentă nevoie de apă rece
trage-ți palme imaginare hai revino-ți
e musai să fii la timp la serviciu și coerentă în ședințe
șomajul e doar 700 de lei și nu acoperă nici măcar rata lunară
înghite lâna și dă-i 'nainte

târziu tomnatic

de când tot rătăcesc străină de sferă și de lună
de când tot scobesc orele nopților de sens
de când tot rotunjesc ochii la vederea de la geam
și nu se schimbă nicicum în ceva verde, înalt ori frumos
de când tot desenez cercuri în caiet
și-mi spun că sfera și luna sunt unul și același lucru
doar că cercurile mele din caiet rămân tot goale
și fereastra-mi arată doar zidul celeilate clădiri

toamna mai vine o dată
zilele sunt tot mai scurte
luna e tot mai murdară

atunci când zilele sunt rotunde
nesubțiate de tupeul dimineții
și neîmpotmolite de isteria apusului
m-apuc să potrivesc toate orele lor
într-un triunghi echilateral
ce bine e când există echilibru
îmi spun

aroma vinului dă năvală afară din pahar.

atunci când zilele sunt ovale
ușor înclinate de obrăznicia dimineții
dar readuse la rotunjime când lumina păleşte
și noaptea împrăştie miros de lavandă în oraş
opresc toate luminile din casă, deschid frigiderul
înghesui toate orele într-un ou
ce obosită sunt
îmi spun

și câte ouă mai am de trăit
până să fiu liberă.

când zilele sunt pătrate
iau fiecare oră
și-ncerc s-o mototolesc în buzunar
mă-nvârt în cercuri concentrice prin parcul din cartier
pielea din jurul unghiilor îmi sângerează
o manichiuristă miniaturală care nu ştie ce face
trăieşte ascunsă în buzunarul meu
atenție la fințele miniaturale pitite prin hainele voastre
le spun

minutele se cască în unghiuri drepte.

când zilele sunt paralelipede dreptunghice
las orele așa cum sunt ele
abandonez și plimbările în parc
las interioarele buzunarelor nepeticite
saluturile să sune până la capăt
căci ce mai poți face
din interiorul unui cavou?

de ce mi-ai zis că rămâi indiferent de cât de greu
de complicat
de târziu?
ne-am promis unul altuia că dacă nu dăm niciun semn de viață trei
zile ar trebui să chemăm poliția să nu ne mânânce pisicile în casă
dragile și pufoasele de ele
ne-am promis că ne vom păstra secretele și-așa am făcut jurnalele
mele pachet și-am scris adresa ta pe el și-atunci toată viața mea
scrisă a fost în siguranță și-apoi
n-ai mai zis nimic
ca și cum confesiunile noastre n-ar fi existat niciodată
și vinul pe care l-am băut pe plaja de la Tarifa în pahare de plastic
a fost pișat
sau chiar apă de la robinet venită la-ntâmplare din măruntaiele
pământului
dar dacă ți l-aș fi turnat în pahar cu picior lung și-aș fi mințit că-i
din '98 poate ai fi rămas
și m-ai fi întrebat în continuare ce mai fac și când mai dau prin
Timișoara
căci tu rămâi numai unde măștile se potrivesc cel mai bine

să te uiți cu mai multă demnitate în oglindă nu este
o rețetă foarte precisă. însă ridicatul cutezător al bărbiei denotă
o adunare a bucaților împrăștiate de sine ca o
armată de dovleci gata să fie opăriți pentru supă